

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie S. G. oskarżonej o czyn z art. 190a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 maja 2024 r.,

wniosku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie

z 20 marca 2024 r., sygn. akt III K 4/24

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,

na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie, sygn. akt III K 4/24, do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

[J.J.]

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie postanowieniem z 20 marca 2024 r., sygn. akt III K 4/24, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy S. G. innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro

wymiaru sprawiedliwości. Uzasadniając swój wniosek Sąd Rejonowy wskazał, że pokrzywdzonym w sprawie będącej przedmiotem rozpoznania jest sędzia orzekająca w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie, który to sąd znajduje się w tym samym obszarze apelacji.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie zasługuje na uwzględnienie

Instytucja unormowana w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątku od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy i z tego względu jej zastosowanie powinno mieć miejsce jedynie wówczas, gdy przemawiają za tym szczególne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Przez „dobro wymiaru sprawiedliwości” należy rozumieć w szczególności potrzebę ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywnym działaniu sądów i zachowaniu bezstronności w rozpoznaniu każdej sprawy (*tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., sygn. akt III KO 54/18*).

W orzecznictwie przyjmuje się, że do okoliczności przemawiających za przekazaniem sprawy należą okoliczności, które mogą wpływać na swobodę orzekania sądu miejscowo właściwego, czy też takie, które mogą powodować w odbiorze społecznym - nawet mylne - przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego jej osądzenia (*tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10*).

Zdaniem Sądu Najwyższego, w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, w trybie art. 37 k.p.k. zapewni możliwość przeprowadzenia postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności sędziów orzekających w sądzie właściwym miejscowo, co pozwoli na realizację zasady budowania społecznego zaufania do organów wymiaru sprawiedliwości, kierujących się zasadą bezstronności.

Mając na uwadze powyższe okoliczności orzeczono jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[J.J.]

[ms]